

<https://www.lactual.cat/revista-l-actual.html>

Centenars de persones participen en el 20è aniversari del Correllengua

© Cristina Domene

L'any 2005 l'escriptor, poeta i traductor català Miquel Descot va llegir el manifest del Correllengua, el primer que se celebrava a la vila de bracet de la CAL de Castellar. 20 anys després, Descot ha estat l'encarregat, de nou, de transmetre el missatge del Correllengua 2024, escrit pel filòleg i escriptor Jordi Badia. La lectura va tenir lloc a l'escenari de la plaça d'El Mirador dissabte a la tarda, tot just després que una comitiva fes arribar la Flama. **“El manifest ens invita a no deixar-nos derrotar, a saber que això ha de continuar i que si no ens hi posem, ens ho prendran”**, va declarar l'escriptor.

Com és habitual en aquesta celebració, la llengua va acompanyada de la cultura i tradició catalanes, per això, durant tota la tarda, entitats del poble s'han unit a la festa reivindicativa. **“La gent ha reaccionat, fins i tot més que altres anys”**, expressava el president de la CAL de Castellar, Jordi Fusté. **“Centenars de persones hi han participat i els col·lectius que ens acompanyen des de fa anys. N'estem molt satisfets”**. El president es referia al Club d'Escacs, el Ball de Gitanes, els Gegants de l'Esbart Teatral; Suport Castellar; Ball de Bastons de Castellar, Castellars de Castellar i la Coral Xiribec. **“No han volgut faltar a l'aniversari. Fa goig que tota aquesta gent doni suport a una festa que també és reivindicativa”**.

Per a Fusté, una de les amenaces de la llengua catalana és la gent del poble, **“els catalanoparlants ens hem de convèncer que hem de parlar en la nostra llengua”**. L'escriptor Descot n'afegeix altres. D'una banda, les polítiques, d'altra banda, el contacte amb altres llengües des d'un punt de partida nostre derrotat: **“Per exemple, sentim una cosa en castellà o en anglès, de seguida l'agafem, com si en català no ho poguéssim dir. Hauríem de tenir una mica més d'orgull i de saber que la nostra llengua és com totes les llengües del món que cobreix tot l'univers, capaç d'entendre l'univers, com totes”**.

La celebració va continuar al vespre amb el concert del grup castellarenc Lòixias, que ha ofert un repertori amb cançons pròpies i versions: **“El Correllengua el portem molt endins, perquè sovint hi participem. És tot un orgull”**, ha afirmat la cantant Júlia Luján.

La festa reivindicativa, que enguany homenatja la lingüista catalana Carme Junyent, va posar el punt final amb el concert de La Ludwig Band. Unes 300 persones van gaudir del grup que està revolucionant el panorama català amb les seves lletres agudes i el seu esperit satíric. Una conjunció esbojarrada de música, riures i espontaneïtat. El cantant, Quim Carandell, no només va baixar de l'escenari per compartir una estona amb el públic i aprendre el gentilici de Castellar, sinó que va fer pujar a l'escenari la Matilda i el Francesc, filla i pare, a cantar amb ell la cançó “Sandàlies”, prèvia petició de la jove. Un grup fresc i de tarannà despreocupat a l'escenari, musicalment irreprotxable, que va deixar per al final els temes més coneguts: “S'ha mort l'home més vell d'Espolla”, “El fill del rei” i “Manela”, que va posar tota la plaça d'El Mirador a ballar la mateixa coreografia. ✦

L'escriptor, poeta i traductor Miquel Desclot va ser l'encarregat de llegir el manifest d'enguany. || Q. PASCUAL

Quim Carandell, cantant de La Ludwig Band, durant el concert amb motiu del Correllengua. || Q. PASCUAL